

Theaterschap eist Vakmanschap

Grolsch
bier

Vakmanschap is meesterschap

4 juni, Nijmegen, Stadsschouwburg, 20.00 uur

Wuppertaler Bühnen Blaubart

Bij het beluisteren van een bandopname van
Béla Bartòks Herzog Blaubarts Burg

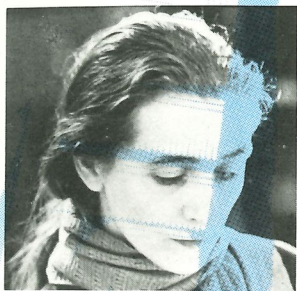
Scène uit 'Blaubart'

Pina Bausch _____ enscenering en
choreografie
Rolf Borzik, Marion Cito,
Hans Pop _____ medewerkers
Rolf Borzik _____ dekor en kostuums
Rolf Bachman _____ technische leiding
Colleen Finneran, Jean
Mindo, Arnaldo Alvarez,
Anne Marie Benati, Tjitzke
Broersma, Fernando
Cortizo, Marion Cito,
Gary A. Crocker, Mari
DiLena, Jo-Anne Endicott,
John Giffin, Ed Kortlandt,
Luis P. Layag, Dominique
Merci, Yolanda Meier,
Vivienne Newport,
Barbara Passow, Jacques
Antoine Petarozzi, Hans
Pop, Monika Sagon, Heinz
Samm, Dana Robin Sapiro,
Monika Wacker _____ uitvoerenden

Egbert Strolka	instudering
Werner Precht	repetitor
Herbert Görsch	inspicient
Josef Linler	toneelinrichting
Hans-Joachim Deinert	belichting
Günther Fränzel	requisieten
Heinz Dildey	maskers
Horst Kersten	geluid
Ortrud Himmelreich	kleedster
Leo Haase	chef werkplaats

Er is geen pauze; lengte ca. 2 uur

Pina Bausch

Pina Bausch

De Duitse danseres en choreografe Pina Bausch (1940) studeerde aan de Folkwang Schule in Essen onder leiding van Kurt Jooss en aan de Juilliard School in New York. Ze danste in het Folkwang Ballet, New American Ballet en Ballet of the Metropolitan Opera House. Sinds 1973 is ze artistiek leidster van de dansgroep verbonden aan het Opernhaus in Wuppertal.

Pina Bausch is één van de weinige Duitse choreografen die in navolging van de voor-oorlogse Duitse moderne dans een nieuw Duits expressionisme ontwikkeld heeft. In haar expressieve bewegingstheater uit ze een pessimistische visie op menselijke relaties: kontaktarmoede, onmacht, agressie en frustratie staan centraal in sociaal-kritische en feministische thema's.

Deze sombere problematiek wordt niet alleen door middel van choreografieën uitgedrukt, maar ook via teksten, liedjes en zeer beeldende decors; de bewegingen zijn soms zo simpel dat ze ook door acteurs uitgevoerd zouden kunnen worden. Het resultaat is echter een zeer indringend bewegingstheater, waarmee de Wuppertaler Bühnen naast het ballet van Stuttgart en Hamburg tot de boeiendste dansgroepen in Duitsland behoort.

Scène uit 'Blaubart'

Blaubart (1977)

Het verhaal van ridder Blauwbaard, die zijn vrouwen één voor één vermoordt, wordt in Béla Bartòk's opera 'Herzog Blaubarts Burg' in 1911 op een symbolische manier verteld. Er wordt niet gemarteld of gedood, en Judith, zijn laatste vrouw, gaat de burcht in alsof het een oude gevangenis of een museum is. Achtereenvolgens openen zich zeven deuren die zicht geven op een martelkamer, een wapenkamer, een schatkamer, een bloedige tuin, een reusachtig rijk, een traneezee en tenslotte op een grafkamer met de vermoorde voorgangsters van Judith. Bartòk gebruikt dit verhaal als een gelijkenis; de burcht is het symbool voor de ziel van de mens, de kamers voor de gevoelens die ieder van ons in zich verbergt, of voor de stadia die een mens van geboorte tot dood ondergaat. In Pina Bausch' theaterstuk dat op deze opera gebaseerd is, gaat het om de voortdurende strijd tussen mannen en vrouwen, om de spanning tussen het 'niet-alleen-kunnen-zijn' en het 'niet-samen-kunnen-zijn'. Deze paradox van het menselijk bestaan staat centraal: het tot elkaar aangetrokken voelen, en in dezelfde mate en tegelijkertijd het van elkaar afgestoten worden.

Evenals Bartòk gebruikt ze niet de martelingen en moorden zelf, maar de gedachten, gevoelens en instinkten die tot dergelijke daden leiden. Het dier in de mens is ook een algemeen thema van dit stuk. Daarom staan niet de teksten centraal, maar geluiden en bewegingen; met deze uitdrukkingsmiddelen kan niet zo gemakkelijk gelogen worden als met woorden.

Bij dit programmaboekje hoort een handig opberghoesje dat nog veel meer informatie geeft over 'Ballet' in het Holland Festival 1978.

Dit hoesje is **gratis** in dit theater te verkrijgen. Let op de aanduiding: Hier gratis programmahoesje.
